

Pieśń I, 30 (O Venus regina Cnidi Paphique...)

HORACY

Pieśń I, 30 (O Venus regina Cnidi Paphique...)

AD VENEREM¹

TŁUM. ASNYK ADAM

O Wenus²! Knidu³ i Pafii⁴ królowo,
Porzuć Cypr ulubiony i zstąp do świątyni⁵,
Gdzie Glycera⁶, zwać⁷ ciebie, z kadzideł wciąż nową
Ofiarę czyni.

Niech śpieszy z tobą i syn z strzałą w ręku⁸,
I Gracje⁹ z rozwianymi przepaski¹⁰, Nimf¹¹ chóry,
I młodość, co bez ciebie pozbawiona wdzięku —
I sam Merkury¹².

Młodość, Miłość

¹*Ad Venerem* (łac.) — do Wenus. [przypis edytorski]

²*Wenus* (mit. rzym.) — bogini miłości, jej gr. odpowiednikiem była Afrodyta, według legendy narodzona z morskiej piany w pobliżu Cypru. [przypis edytorski]

³*Knidos* — doryckie miasto, położone w Karii na wybrzeżu Azji Mniejszej; obecnie tureckie miasto Tekir. [przypis edytorski]

⁴*Pafia* — wg mitologii Afrodyta urodziła się z piany morskiej w pobliżu miasta Pafos na południowo-zachodnim wybrzeżu Cypru. [przypis edytorski]

⁵*zstąp do świątyni* — osobliwość wiersza *Ad Venerem* polega na tym, że w starożytnej poezji podobne prośby do bogów przyzywały ich do miasta lub do konkretnej świątyni. Tu zaś jest mowa raczej o kapliczce (*lararium*) umieszczonej w rzymskim domu. [przypis edytorski]

⁶*Glycera* — imię żeńskie. [przypis edytorski]

⁷*zwać* — tu: wzywając. [przypis edytorski]

⁸*i syn z strzałą w ręku* — Kupidyn, rzymski bóg miłości. [przypis edytorski]

⁹*Gracje* (mit. rzym.) — boginie radości, wdzięku i piękna; ich gr. odpowiednik to Charyty. [przypis edytorski]

¹⁰*przepaski* — dziś popr. forma N.lm.: przepaskami. [przypis edytorski]

¹¹*nimfa* (mit. gr.) — boginka mająca postać młodej, pięknej dziewczyny, uosabiała żywotne siły przyrody. [przypis edytorski]

¹²*Merkury* (mit. rzym.) — bóg kłamców i złodziei, posłaniec bogów, utożsamiany z gr. Hermesem; umieszczenie go w wierszu zdaje się rzucać cień na reputację Glycery. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/ad-venerem/>

Tekst opracowany na podstawie: Adam Asnyk, Pisma, tom III, nakł. Gebethner i Wolff, Warszawa 1898.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>).

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopeć-Gryz, Aleksandra Sekuła, Paulina Choromańska, Paweł Kozioł, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.